

Penediment

El penediment bíblic no constitueix un canvi d'actitud promoguda per la consciència humana. Integra una vida davant dels homes, diu un altre aspecte de la vida cristiana, no penediment promogut per l'evangelí. El veritable penediment diu un canvi en el disseny (metanoia), és a dir, un canvi en el pensament sobre com l'home arriba a la salvació de Déu.

“I no pensar per vosaltres mateixos, dient: Tenim a Abraham per pare...” (Mt 3: 9)

Per aconseguir la salvació en Crist era necessari un gran canvi (radical) en la seva forma de pensar, aquest canvi va ser quan va escoltar el missatge de l'evangelí i van creure en Crist. L'evangelí és la bona notícia que produeix una transformació radical en la manera d'entendre la salvació. Aquest canvi radical en el pensament que l'evangelí a l'home que estava sense Déu és nomenat en la Bíblia de Penediment. El penediment és un canvi en el disseny, concepte, sobre com l'home arriba a la salvació de Déu.

Molts escribes i fariseus van venir al baptisme de Joan el Baptista, però fins i tot després d'haver estat batejats, encara declarant que eren fills de Déu per ser descendents d'Abraham. Joan Baptista va observar a través Del que professa que tenien un penediment genuí “i no pensar només dir que tenim a Abraham per pare” (Mt 3: 9). Calia als escribes i fariseus es penedeixin de les seves idees errònies sobre com ser llevat, és a dir, com un fill de Déu. Joan Baptista és enfàtic, fins i tot per les pedres Déu és capaç de fer que els nens a Abraham, és a dir, per fer (crear) els nens a si mateix.

Quina és la seva concepció de la salvació? Alguna vegada has penedit de fet? Vostè està produint fruits que demana La

conversió?

Perquè vostè contesti i comprovi que ha arribat El penediment genuí, tingueu en compte el següent:

1. a) Tots els homes han penedit d'alguna cosa que van fer malament en el curs de la seva vida. Penedir dels seus errors, actituds, decisions, etc. Però és aquest tipus de penediment concessió de Salvació?
2. b) Una persona que va viure una vida dissoluta de La delinqüència, la promiscuïtat i la mentida, però al penedir-se dels errors (actituds) i es va a viure en un monestir, va arribar el penediment genuí?
3. c) Un ciutadà dedicat a viure una vida ordenada en La societat, religiosa i de cometre un acte il·legal o il·lícit, i sentir un profund dolor pel seu acte, va arribar el veritable penediment?

No! No són aquests tipus de remordiments que van descriure anteriorment que Joan recomanat! Aquest penediment promogut per la consciència humana és el que la Bíblia diu el penediment de les obres mortes.

El penediment bíblic no constitueix un canvi d'actitud promoguda per La consciència humana. La vida d'integritat davant dels homes, diu un altre aspecte de la vida cristiana.

El veritable penediment diu un canvi en el disseny, és a dir, en la reflexió sobre la forma d'aconseguir la salvació de Déu.

Perquè els fariseus i els mestres de no va ser suficient per assumir que eren fills de Déu per ser descendents d'Abraham "i no pensar per vosaltres mateixos, dient: Tenim a Abraham per pare" Mateu 3: no 9 Per al jove ric va ser suficient per complir amb la llei o fer alguna cosa per a la salvació "Mestre bo, què bé faré per tenir la vida eterna?" (Mateu 19: 16). Nicodem no va ser suficient per ser jutge, mestre, fariseus, jueus, etc. "Hi havia un home dels fariseus que es deia Nicodem, 1 principal entre els Jueus" (Joan 3: 1).

Pere, parlant de penediment, va instar els jueus a canviar la seva forma de pensar i el seu punt de vista sobre el Crist que van crucificar. Només després que els Jueus creuen en Crist com a Senyor penedits fet (Fets 2:38).

Tingueu en compte que Joan Baptista no va reprendre els fariseus i mestres de sobre els errors que havien comès. Abans, es penedeixi perquè, és a dir, a causa de la proximitat del Regne de Déu, que és Crist entre els homes “vos, que el Regne del cel” (Mt 3: 1 -2).

La missió de Joan Baptista era El següent: per preparar el camí del Senyor, és a dir, anunciar als homes que havien d'abandonar la seva concepció de com ser llevat, i rebre a Crist.

En una ocasió Jesús el va increpar alguns deixebles que no tenien cap penediment genuí. Tingueu en compte que aquests deixebles van creure en Crist, però confiaven que van ser salvats per ser descendents d'Abraham. No havien tingut un penediment genuí, ja que encara es van adjuntar al vell concepte de la forma d'aconseguir la salvació de Déu.

“Jesús li va dir als jueus que havien cregut en ell: Si vosaltres esteu en la meua paraula, realment sereu deixebles meus el saber la veritat i la veritat us farà Van dir .. Som descendents d'Abraham i no hem estat mai esclaus de ningú” (Joan 8: 11 -34).

Aquests Jueus no s'havien penedit. Eren simples seguidors de Crist, perquè de pa, miracles, d'un rei, etc. Però, quan els acusats que per ser veritables deixebles havien de saber la veritat, és a dir, deixar la ignorància del pecat (penediment), va mostrar el que era la seva concepció de la salvació, van confiar en la seva pròpia vanitat, que eren el descendents d'Abraham.

Els seguidors de Crist (els Jueus que havien cregut en ell) es trobaven en la mateixa condició dels escribes i fariseus, que

eren el baptisme de Joan Baptista; confiar que la salvació va venir de la generació (fills) d'Abraham (Mt 3: 9) Comparar amb (Joan 8:33).

Així que si vostè creu en Crist com el seu únic salvador, i va sortir de la vella concepció que era sacrificis necessaris, oracions, càstigs, orígens, la caritat, la religió, etc., per a ser guardats, que ha arribat al penediment genuí. T'has penedit de fet, hi va haver un canvi de mentalitat ve de conèixer l'evangelí que allibera de la ignorància del pecat.

Perquè t'has penedit genuïnament ara a professar el nom de Crist com l'únic salvador, que s'està produint el digne fruit del penediment, és a dir, fruit de llavis que professen Crist com a Senyor (Fets 04:12; Hebreus 13:15).

Un error en El penediment sorgeix d'una mala interpretació del verset: "Feu fruits dignes de penediment" (Joan 3: 8), quan inferir que "fruits que demana la conversió" es refereix a la conducta humana. Tingueu en compte que La fruita que Joan Baptista va dir DIU El que l'home professa sobre com s'arriba a La salvació, des de llavors, ve a la presumpció dels fariseus i els mestres.

Per què un professa (fruita) evidència si es va penedir o no? A causa que el comportament és una cosa externa, que no hi ha evidència el que està en el cor humà. Tingueu en compte que els falsos profetes vénen disfressats com ovelles (comportament), però per dins són llops rapaços, i només pels seus fruits (que professen) pot trobar-se amb ells (Mt 07:15 -16).

Preguntes i respostes:

1) Quin és el pensament dels escribes i fariseus sobre com aconseguir la salvació? (Mt 3: 9)

1. Ells van pensar que era suficient per ser un descendent d'Abraham (el fill a la carn) per arribar a la filiació divina.

2) Anomena quatre exemples de "penediment" que no promou la salvació:

1. Penediu una baralla amb el seu marit; penedir a comportar malament a l'escola; penedir no prendre una decisió important en la vida; penedir per haver omès ajuda a algú.

3) Quin és el penediment per salvació?

1. abandonar els vells conceptes sobre la forma d'aconseguir la salvació i acceptar la doctrina de Crist.

4) El que el jove ric va pensar que es necessitava per ser llevat?

1. Feu una mica de "bona" a Déu.

5) Quin consell de Pere als Jueus que van crucificar el Senyor Jesús?

1. vos, o abandonar els conceptes sobre la pertinença a la carn d'Abraham i la llei de Moisès, i ser batejat en el nom de Jesús (Fets 2:38).

6) Quin consell seria Joan Baptista va donar als escribes i fariseus per ser llevat?

1. No crec que simplement dir, tenim un Pare Abraham. Penediu-vos, o abandonar aquest concepte!

7) A mesura que el veritable creient produeix fruits que demana la conversió?

Professar Jesús com el Senyor de la seva vida d'acord a la veritat continguda en la Bíblia